

DEFINICIJE TEŽAVNOSTI TUR V KOPNEM IN V SNEGU TER PRIMERI TUR - 01.01.2017

SPLOŠNO

Definicije in primeri tur so napisani prvenstveno kot usmeritve vodenja v posameznih kategorijah – zgornja meja vodenja, poleg tega pa tudi kot usmeritve za opravljanje pogojev pred pristopom k izpitu za posamezno kategorijo oziroma pogojev tur za pridobitev posamezne kategorije.

1. Za **pogoje** (število opravljenih tur do dneva izpita oziroma za pridobitev kategorije) veljajo datumi, nadmorska višina, zemljepisni položaj. Tu se lahko zgodi, da nekdo opravi "kopno" turo v snegu in "snežno" v kopnem.

2. Za **vodenje** veljajo stvarne razmere. Tu se lahko zgodi, da nekdo opravi snežno turo poleti in kopno pozimi oz. mora turo odpovedati ali prekiniti, če nima ustrezne kategorije.

3. Te definicije veljajo samo za določanje licence vodenja posameznih vodniških kategorij in za pregled izpolnjevanja pogoja tur.

4. V specifičnih primerih oziroma primerih, kjer se s pomočjo definicij teže določi težavnost, velja tista težavnost, ki jo sprejme SOKR VK PZS.

5. PKR vodi spisek tur za posamezne primere težavnosti.

6. O tem, če je neka smer plezalna smer oz alpinistična tura ali ni, odloča Komisija za alpinizem pri PZS.

TURO štejemo kot gibanje od izhodišča (bivališče, začasno bivališče, vznožje pogorja, gore) in nazaj na nek vrh ali več vrhov ali drugačen cilj v enem zamahu (lahko tudi več dni) in nazaj, kadar je bila za dosego cilja potrebna kakršna koli organizacijska priprava in kadar je bilo za izvedbo po normativu potrebno najmanj 2 uri. V primeru planinske ture, ki traja več dni, se vsak začetni tretji dan na turi šteje kot nova tura.

V pogojih števila tur za posamezne kategorije napisane številke pomenijo različne ture. Kot različnost se tu upošteva tudi: kopno, zasneženo, vodeno in vodeče. To pomeni, da se ista pot lahko v različnih pogojih šteje štirikrat: dvakrat v kopnem in dvakrat v snegu, kar pa je potrebno v spisku posebej označiti! Različnost ture pomeni tudi smer: če se isto pot opravi enkrat v eni smeri in drugič v drugi, sta to dve turi.

DODATNA TURA: V sklopu osnovne ture izvedemo še dodatno. Npr.: osnovna tura je iz izhodišča čez Kredarico na Triglav in nazaj. Tisti, ki gre pa poleg tega še enkrat s Kredarice na vrh in nazaj na Kredarico, ima dodatno turo. Drug primer: osnovna tura je npr.: Vodnikov dom – Planika –Dolič. Tisti, ki gre med to turo s Planike na Triglav in nazaj na Planiko, se mu to šteje kot dodatna tura. Če gre pa s Planike na Triglav in nato naravnost na Dolič, pa ne. V prvem primeru je Planika izhodišče, iz katerega gremo in se vanj vrnemo, v drugem primeru pa ne. Vendar se take ture ne šteje kot pripravniške ture.

PREKRATKA TURA: V sklopu osnovne ture izvedemo še dodatno, ki pa je po normativu krajša od 2 ur. Npr.: osnovna tura je iz Kamniške Bistrice na Kamniško sedlo. Tisti, ki gre pa poleg tega še na vrh Brane, se mu to ne šteje kot dodatna tura. Če gre pa poleg tega še na Planjavo, pa je slednje dodatna tura

GOZDNA MEJA pomeni navidezno črto, na kateri se neha strnjen gozd. Nad njo rastejo samo še posamezna drevesa. Pri nas je ta meja običajno na višini okoli 1800 m. V primeru naravne nerasti drevja (npr. zaradi plazov in podobnega), je ta meja lahko tudi nižje. Umetno znižana gozdna meja zaradi višinskih pašnikov ne šteje.

KOPNO

Kot **KOPNA** tura se šteje tura, ki je bila opravljena v času od 21. marca do 20. decembra oziroma od 1. maja do 30. novembra nad nadmorsko višino 1500 m v naših podnebnih širinah, vendar do višine, kjer poleti v normalnih razmerah ni snega, oziroma takrat, kadar na turi ni nikjer potrebno stopiti na zmrznjeno vodo (sneg, led...). Izjema so posamezna snežišča ali novo zapadli sneg, ki izgine v nekaj urah.

Izjemoma se lahko šteje kot kopna tura tudi tura v času koledarske zime, če poteka na naših zemljepisnih širinah ob morju, do nadmorske višine okoli 300 m. O tem, če se posamezna tura celo leto šteje kot kopna, odloča SOKR.

POT

Pot je ozek pas zemljišča, označen ali neoznačen, zavarovan ali nezavarovan namenjen predvsem za hojo.

LAHKA TURA poteka po **lahki poti**. To je pot, pri kateri si pri hoji ni potrebno pomagati z rokami. Kadar taka pot preči strmo pobočje, je dovolj široka, da omogoča varnejšo hojo tudi manj izurjenim. Od njih zahteva le pazljivost in kondiciji.

ZAHTEVNA TURA poteka po **zahtevni poti**. To je pot, ki vodi prek težjih mest, pri katerih si zaradi varnosti pomagamo z rokami. Morebitne varovalne naprave so namenjene uporabnikovi varnosti in za premagovanje teh mest niso nujno potrebne.

ZELO ZAHTEVNA TURA poteka po **zelo zahtevni poti**. To je pot, pri kateri je uporaba rok za napredovanje nujno potrebna. Varovalne naprave omogočajo prehod težjih mest, na katerih bi bilo sicer potrebno varovanje s plezalno vrvjo. **BREZPOTJE**

V načelu je brezpotje ves od človeka neobdelan svet. Tu pa pride v poštev predvsem brezpotje v gorskem in planinskem svetu. Če je nadelana ali od ljudi uhojena steza, ki je dobro vidna, potem to ni več brezpotje. Če pa so v glavnem stečine, nenadelana, slabo vidna, delno uhojena steza, je pa to še brezpotje. Tudi zelo redka posamezna že vdolana varovala ali redke oznake ne spremenijo značaja take ture (lovski prehodi).

Medtem ko je pri poti (stezi) dokaj natančno določeno, kje se gibljemo, je to pri brezpotju praktično nemogoče točno določiti. Zato se pri brezpotju šteje območje gibanja široko do 50 m, pri čemer velja težavnost za najlažje prehode v tem območju. (To pomeni, da je možno, da se nekdo, ki ne najde najlažjih prehodov, lahko giblje tudi po bistveno težjem svetu..!)

LAHKO BREZPOTJE je takrat, ko je prehodno brez kakršnekoli uporabe rok za boljše počutje, ravnotežje ali napredovanje. To je praktično ves neobdelani svet, pašniki, gozdovi, planote in podobno, kar je lahko prehodno.

ZAHTEVNO BREZPOTJE je takrat, ko je svet teže prehodan, vendar ne nevaren (npr. rušje), ali pa ima najmanj eno kratko mesto (5 m), kjer je potrebna uporaba rok predvsem za ravnotežje. Plezalska težavnost posameznih mest nikjer ne presega II. težavnostne stopnje po UIAA lestvici s tem, da vseh mest skupaj, kjer je potrebna uporaba rok, ni več kot 90 m oziroma 10 % dolžine smeri, če je ta krajša od 900 m, pri čemer nobeno mesto ni daljše od 50 m.

ZELO ZAHTEVNO BREZPOTJE (skrotje) je takrat, ko je najmanj eno kratko mesto (5 m), kjer je potrebna uporaba rok za ravnotežje in tudi za napredovanje. Plezalska težavnost teh posameznih mest nikjer ne presega III. težavnostne stopnje po UIAA lestvici s tem, da vseh mest skupaj, kjer je potrebna uporaba rok tudi za napredovanje, ni več kot 90 m oz. 10 % smeri, če je ta krajša od 900 m, pri čemer nobeno mesto ni daljše od 50 m. V to kategorijo spadajo tudi »ferate« srednjih zahtevnosti (C in D po avstrijski oz. D in MD (TD) po italijanski in francoski oz. KS 3, KS 4 in KS 5 po nemški lestvici).

PLEZALNA SMER je takrat, ko je v smeri vsaj 60% mest (višine) najmanj I. težavnostne stopnje po UIAA lestvici, pri čemer mora biti sama smer višja (daljša) od 100 m. V to kategorijo spadajo tudi »ferate« najvišjih zahtevnosti (E po avstrijski, ED po francoski in italijanski ter KS 6 po nemški lestvici).

SNEG - HOJA

Kot ZIMSKA oziroma SNEŽNA TURA se šteje tista tura, ki je bila opravljena v času koledarske zime (od 21. decembra do 20. marca) v krajih, kjer je v tem času običajno sneg (do 1500 m), v višinah nad 1500 m pa v času od 01. decembra do 30. aprila, v naših podnebnih razmerah, če so ti kraji poleti normalno brez snega ali ledu oziroma je snežna tura takrat, ko je površina, po kateri izvajamo turo, pokrita s snegom (suhim, mokrim, zmrznjenim...). Ture, ki segajo v območje stalnega snega oziroma ledu, se štejejo kot ledeniške ture.

Glede na snežne pogoje, je zahtevnost tur, ki so v kopnem lahke, v snegu lahko zahtevna ali zelo zahtevna, zahtevne in zelo zahtevne kopne ture po poteh ali brezpotju pa v snegu lahko postanejo alpinistične oziroma plezalne smeri.

Težavnost velja v "normalnih snežnih razmerah": je dovolj snega, ni samo led, ni samo požled, je več kot 10 cm snega, je sneg različne kakovosti.

LAHKA SNEŽNA TURA je takrat, ko za gibanje uporabljamo **SAMO** noge. Palice, cepin in dereze uporabljamo samo za lažje gibanje in večjo varnost. Nagib pobočja je manjši od 30°, izjemoma do 5 mest dolžine

do 10 m naklonine do 40°. Celo dolžino ture mora biti najmanj 50 m pobočja pod 30° za možnost ustavljanje zdrsa ali pa je pobočje dovolj gosto poraščeno z grmovjem ali drevjem.

ZAHTEVNA SNEŽNA TURA je takrat, kadar je nagib pobočja večji od 30° a manjši od 40° več kot na petih mestih dolžine do 10 m, vendar ne več kot 80 m vsega skupaj, roke občasno uporabimo tudi za boljše ravnotežje. Prostora za zaustavljanje ob morebitnem zdrsu je manj kot 50 m, vendar več kot 10 m. Na nekaterih mestih (vsaj 1, a ne več kot 5) bi bilo za manj izkušene potrebno narediti vravno ograjo (vodoravno) ali jih varovati (od zgoraj).

ZELO ZAHTEVNA SNEŽNA TURA cepin in dereze uporabljamo za napredovanje pri hoji (plezanju). Prostora za zaustavljanje ob morebitnem zdrsu je manj kot 10 m. Posamezna mesta, na katerih moramo varovati so daljša od 40 m, vendar vse skupaj ne več kot 100 m. Nagib posameznih mest (vsaj na enem in ne več kot na 10 m) je večji o 40°, ne glede na to, ali je to v smeri napredovanje ali prečno na njo.

PLEZALNA SMER je takrat, ko je v smeri vsaj 60% mest najmanj I. težavnostne stopnje po UIAA lestvici, pri čemer mora biti sama smer višja (daljša) od 100 m oziroma je tam kopna plezalna smer. O tem, če je neka smer plezalna smer oz alpinistična tura ali ni, odloča Komisija za alpinizem pri PZS.

PLEZALNI (ALPINISTIČNI) VZPON je takrat, ko plezamo po definirani plezalni smeri, pa tudi takrat, ko uporabljamo tudi za napredovanje roke (cepin), nagib pobočja je vsaj 30°, za netrenirane je potrebno stalno varovanje vsaj 100 m, ob zdrsu je manj kot 5 m prostora za zaustavljanje s cepinom. Zato nekatere zahtevne oziroma zelo zahtevne kopne poti v snegu pridobijo zahtevnost plezalnega (alpinističnega) vzpona. Smer plezanja ni bistvena.

ALPINISTIČNA TURA je takrat, ko še ne moremo govoriti o plezalni smeri, je pa zahtevnost ture večja od zelo zahtevnega brezpotja ali zelo zahtevne snežne ture.

SNEG - SMUČANJE

TURNI SMUK je opravljeno gibanje s smučmi na nogah med vzponom in spustom ali samo med spustom (lahko tudi z desko) po smučarsko neurejenem svetu in je višinska razlika spusta najmanj 300 m ali dolžina najmanj 5 km, oziroma, če je nadmorska višina začetka spusta vsaj 2000 m in je to vrh ali greben razvodnica, če se pri vzponu ne uporabljajo mehanična transportna sredstva (žičnice, helikopter, motorne sani in podobno), pri čemer se pa ne smuča po ledeniku oziroma trajnem snegu. Ocena velja za dobre snežne razmere.

LAHKI TS

Smuk poteka po položnih poteh, cestah, širokih, odprtih pobočjih, nagnjenih do 30° in je dovolj mesta za vijuganje. Izpostavljenost je majhna (je varen iztek). Velja za dobre snežne razmere.

ZAHTEVNI TS

Smuk poteka po strmejših pobočjih, nagnjenih do 40°. Na položnejših pobočjih ni veliko mesta za vijuganje, izpostavljenost je velika (ni vedno varnega izteka). Velja za dobre snežne razmere.

ZELO ZAHTEVNI TS

Smuk poteka po strmejših pobočjih, nagnjenih tudi več kot 40°. Na položnejših pobočjih ni veliko mesta za vijuganje, izpostavljenost je velika (ni varnega izteka). Velja za dobre snežne razmere.

PRIMERI TUR

KOPNO

POTI

Primeri lahkih tur (po poteh) nad gozdno mejo:

Bandijerna (Durmitor)
Begunjščica iz Drage
Bogatin s ol. Govnjač
Brennerfeldeck (2.478 m)
Čisti vrh iz vasi Na Skali
Črna prst s Soriške planine
Debela peč z Lipance
Deska s Korošice, Podvežaka
Dovška Baba z Dovjega
Durenstein s Plätzwiesen
El Teide (3718 m) Kanarski otoki
Goldeck (2142 m)
Golica z Jesenic
Govca (Olševa) s Sp. Slemen
Grintovec iz Kam.Bistrice čez Kok. s.
Grosses Tragl (2179 m)
Jerebica od Rabeljskega jezera
Jezerski Stog s planine Blato (po poti)
Kilimandžaro po ND
Klomnock (2331 m)
Kokrsko sedlo iz Kamniške Bistrice
Kom Vasojevički (2461 m) CG
Korošica s Podvežaka
Kraljevska špica z Rablja
Kredarica iz Krme
Kresišče iz Belce
Kriški podi iz Zadnjice
Krn iz Drežnice - J pot (čez Sedala)
Krn iz Lepene
Krn z Vrsnega čez Kuhinjo
Krvavec čez Osredek in Kriško pl.
Ledinski vrh z Okrešlja
Luknja (1758 m) z Vrat
Magara (2245 m) Galičica, Makedonija
Maja Jezerce (2694 m) iz Ropojane
Mallnock (2226)
Mikro Papigko (2411 m) z Astrake
Nad Šitom glava z Vršiča
Ogradi po J strani s pl. Laz
Ojstrc s Kapelske koč
Ovčji vrh (2024) od Celovške koč
Peca iz Tople (lahka pot)
Popadija (2057 m) iz Grebaje
Point Lenana (Klimandžaro) po ND
Raduha s pl. Vodol
Raduha s Koče na Loki
Raduha z Grohata čez Durce
Rdeči rob iz Pologa, Kuhinje
Rodica iz Bohinjske Bistrice
Rodica iz Ribčevega Laza
Rodresnock-Falkert s Falkersee
Rombon iz Kluž
Rombon od V žlebeh čez Prevalo
Rupprechtseck (2.591 m)
Salzburger Hochthron (1971 m)
Savin Kuk z Žabljaka (Durmitor)
Savinjsko sedlo iz Log. d. čez Okrešelj

Schafstiz (2164 m)
Slemenova špica z Vršiča
Sinjal (Dinara) iz Kijeva
Stenar s Kriških pod. čez Dovška vrat
Struška od Križovca
Stol iz Završnice
Storžič čez pl. Javornik
Špik Hude police - lahka pot
Talijska (2056 m) iz Grebaje
Tolminski Migovec s pl. Na Kalu
Toubkal (Maroko)
Trupejevo poldne s Sr. vrha
Vajnež od Urbasa
Velika Baba iz Lepene mimo Krnskih j.
Veliki Bogatin s Komne
Veliki vrh s Kofc
Veliki vrh - vrh Zelenice
Veliki Zvoh z Ambroža
Viševnik z Rudnega p. čez Zlate vode
Vogel iz Ukanca
Vogel iz Ukanca čez Šijo
Volušnica (1879 m) iz Grebaje
Vrtača z Zelenice
Vrtaški vrh čez Sleme iz Mojstrane
Vrtaško sleme iz Mojstrane
Nevejski preval-koča Corsi
Vršič-Slemenova špica-Robičje
Zirbitzkogel (2396 m) ND

Primeri zahtevnih tur (po poteh) pod gozdno mejo:

Ajdna iz Žirovnice mimo Valvasor. d.
Aniča kuk - normalni dostop
Boč mimo Balunjače
Bohorski slapovi
Carrauntoohil (Hudičeva lestev) (Irska)
Češka koč z Jezerskega
Češka koč od žičnice
Črno jezero čez Komarčo
Dvori-Veliki Badin (Sočerga)
Gradiška tura z Gradišča
Grmada po Westrovi poti
Jelenk čez Kendove robe
Kamnik po Z grebenu iz Zabukovice
Kobariški Stol iz Breginja
Kopitnik s koč na Kopitniku
Korošica z Ljubelja č. Rjavo p. (Grunt)
Kozji vrh od Kanonirja
Krvavica iz Lok
Krvavica iz Ojstrice
Kumlehova glava čez Mavrinc
Ledine (Kranjska k.) po lovski
Mali Kamenjak s Platka
Matajur po Z strani
Mizni vrh iz Ruš čez Šumnik
Nanos s Razdrtega (strma pot)
Okrešelj po pastirski poti
Pokojišče iz Pekla
Preval z Ljubelja skozi Bornove tunele
Pristovski Storžič z Jezerskega
Rogatec od s. Lenarta čez Kal
Rušnata Mlinarica iz Kota
Rutarski vršič z Martuljka
Samarske - Bijeje stene Vihoraška pot
Schoecklkopf (1423 m)
Stegovnik - prečenje
Svinjak (1653 m) iz Kal-Koritnice

Velika planina čez Kuklarje
Velika planina čez Rigelj
Za Akom (Bivak III) iz Martuljka
Zelenica-prečenje Na Možeh-Triangel
Zelenica z Ljubelja čez Ljubeljščico

Primeri zahtevnih tur (po poteh) nad gozdno mejo:

Batognica čez Krnsko škrbino
Bavški Grintavec iz Soče
Begunjščica z Ljubelja skozi predore
Begunjščica z Ljubelja čez Zelenico
Bobotov Kuk z Žabljaka
Boca Rinsa-r. Petra Piano
Bogatin z Bogatin. sedla po grebenu
Bovški Gamsovec čez Luknjo
Debela peč iz Krme
Grete de Muratelo-Pase Velt de
Tartetu -di Ance
Jerebica iz Možnice
Kalca s Kokrskega sedla
Kalška gor s Kokrskega sedla
Kamniti lovec z Višarij
Kanjavec z Doliča
Kladivo s pl. Pungrat čez Škrbino
Kepa - iz Bele čez Jepco
Kepa iz Mojstrane (Dovjega)
Klomnock (Schiestelscharte--Mallnock
Korošica iz Robanovega kota
Korošica iz Logarske čez Škarje ???
Košutica - prečenje
Košutnikov turn z Dolge njive
Kredarica iz Vrat čez Prag
Kredarica s Planike
Kredarica z Vodnikovoga doma
Križ z bivaka IV
Krnčica z Zaprikraja
Lagazuoi Piccolo, 2778 (skozi galerijo)
Lepa glava iz Belega potoka - ND
Lepo špičje čez pl. Lepoč
Lepo špičje iz Zadnjice
Lipanski Vrh z Lipance čez Mrežce
Macesnovec iz Kota
Macesje s Škrbine
Mala Mojstrovka z Vršiča čez Grebenc
Mali podi čez Žmavcarje
Mangart – po italijanski strani
Monte Cjadin iz Liščac
Muzci od bivaka Dino Brollo
Obel kamen (Olševa) s Potočke zijalke
Ojstrica s Korošice
Ovčji vrh (2024m) iz Podna
Očnjak (2185 m) CG
Paternkofel (M.Paterno), f. Innerkofler
Peca po zahtevni poti
Petzeck iz Debenttala
Piz Boe (K. Boe-vrh-Koča K.-Corvara)
Piz Boe s prelaza Pordoi
Piz Boe s prelaza Gardena
Planja - s Pogačnikovega doma
Planjava s Kamniškega sedla
Planjava s Korošice
Prestreljenik
Prisojnik z Vršiča (sp. pot)
Raduha iz Robanovega kota
Razor s Pogačnikovega doma
Rifugio Lugazoui skozi predore

Rombon iz Bovca čez Krišče
 Seekofel (2810 m)
 Slemenova špica čez Črne vode
 Slemenova špica čez Grlo
 Slemenova špica skozi Malo Pišnico
 Stenar iz Vrat čez Sovatno
 Srednja Ponca iz Tamarja
 Storžič čez Bašeljski preval
 Šljeme (Virak-vrh-Savin Kuk)
 Špik čez Kačji graben
 Špik Hude police - zahtevna pot
 TAC Spitze - Griessmauer
 Tičarica od Triglav. j. čez Štapce
 Triglav. jezera z Ovčarije čez Štapce
 Velika Bauha z V žlebeh (Nevejsko s.)
 Velika Ponca do Belopeških jezer
 Velika Ponca iz Tamarja
 Viševnik (Pl. Konjščica-Srenjski p.-vrh)
 Viševnik – M. Draški vrh
 Veliko špičje s Prehodavcev
 Vodine iz Belske Kočne
 Vrh Korena iz Kokre čez Dol. njivo
 Vrh Korena s Krvavca čez Ježa
 Vrh n. Škrbino s pl. Razor čez Škrbino
 Vršič iz Tamarja
 Zelenica – Roblekov dom
 Zugspitze od Eibseeja
 Žrd od kočje Gilberti

Primeri zelo zahtevnih tur (po poteh) pod gozdno mejo:

Boč po plezalni poti
 Celjska k. čez Hudičev graben
 Gradiška Tura - Furlanova pot
 Grmada po Pogačnikovo poti
 Jelenk n. Idrijo – čez Kendov rob
 Lisca po plezalni poti

Primeri zelo zahtevnih tur nad gozdno mejo:

Averau (2649 m) vsi dostopi
 Bavški Grintavec iz Bavšice
 Bavški Grintavec s pl. Zapotok
 Brenta, ferata Sosat
 Bricelj iz Bavšice
 Cima di Terrarossa, ferata Maximilian
 Cmir s Staničeve kočje
 Colac (2715)(I) z Albe di Canezei
 Creton di Culzei ferata 50
 Croda Rossa di Sesto (Dolomiti)
 Jalovec iz Tamarja
 Kalški greben s Kokrskega sedla
 Kanin (Visoki) vse poti
 Kočna po Kremžarjevi poti
 Košutnikov turn (nova smer OETK)
 Kotovo sedlo iz Koritnice
 Kriški podi z Vršiča
 Križ čez Kriško steno
 Km - pot Silva Korena
 Km z bivaka na Čmiku
 M. Mojstrovka - Hanzova
 Mangart (via Italiana, ferata)
 Mangart - slovenska pot
 Montaž: Findeneggov ozebnik
 Monte Cogliers od kočje Marinelli-
 Monte Paterno, po v grebenu

Monte Peralba, ferata Sartor
 Monte Sernio s sedla Nuviernulus
 Mrzla gora z Okrešlja
 Novolau (2574 m) ferata Ra Gusela
 Ojstrica po Kopinškovi poti
 Pal piccolo, ferata (Karnija)
 Prehodavci – Dolič (pod Kanjavcem)
 Prisojnik po Kopsičarjevi poti
 Rjavina iz Kota čez Pekel
 Sella, ferata Tridentina
 Sextenski Dolomiti - Strada degli Alpini
 Stol z Mačenske planine
 Škrlatica iz Vrat
 Špik Hude police - zz pot
 Storžič čez Psico
 Storžič skozi Žrelo
 Štruca čez Dolgi hrber
 Toblinger Knoten (Dolomiti)
 Tofana di Mezzo via Formenton
 Triglav čez Plemenice
 Triglav po Tominškovi
 Triglav s Kredarice
 Turska gora s Kamniškega sedla
 Veliki vrh s Hajnževega sedla
 Vrbanova špica iz Kota
 Vrh nad Škrbino s Komne

Ferate ocene A in B (K1 in K2 oz. F in MD/PD) se štejejo kot zahtevne oz. zelo zahtevne ture – kategorija B

BREZPOTJE

Primeri brezpotja nad gozdno mejo:

Bavšica – pl. Bukovec – Vrh Osojnika
 Jam. b.-Turn p. Čr. Voglom-Špiček
 Kanin: j. bivač-Visoka glava
 Kanin: postaja D-jamar. bivač-V. Talir
 Kanin: postaja D-jam. bivač-Kamen.
 Kanin: p. D-j. bivač-Mala gnila glava
 Mangartsko sedlo-Mali vrh-rdeča skala

(ds) Triglav: Slovenska smer
 (ds) Dovški križ: Jugova grapa
 (ds) = dostop do smeri in sestop – samo kot pogoj, ne tudi za vodenje

Primeri lahkega brezpotja (vse nad gozdno mejo):

Deska od Vodotočnika – Lastovec
 Dleskovec s Sedelca
 Hribarice – Vršaki
 Kal s Komne
 Kalška gora od Žagane peči čez Kalca
 Kamnitnik – M. vrh – Vajnež
 Križevnik s planine Ravne
 Krvava lokev od Žagane peči
 Lučki Dedec čez Durce
 Mokrica od Medvedje jame
 Pasje s.-pod Planjavo-Grlo-Rjavčki vrh
 Prednji, Sr. in Zad. Vogel, ND
 Tolminski Migovec
 Tosc po južni strani

Travnik s Komne čez Škrbinok
 Vrh nad Peski s pologa
 Veliki Daški vrh s Studorskega prevala
 V. Šmohor-M. Šmohor-vrh nad Peski
 Vrtaško sleme z Mojstrane

Primeri zahtevnega brezpotja (vse pod gozdno mejo):

Carrauntoohil vse smeri (Irska)
 Kamniški Dedec iz Repovega kota
 Martuljek-Kurji v.-Pod Srcem-Za Akom
 Planica (1508 m) iz Dovjega čez Vrse
 Pršivec iz Ukanca (stara lovska pot)
 Ljubeljščica po grebenu z Ljubelja
 Škrbinjek-Mali Kumleh
 Votline pod Staničevim vrhom iz R. k.
 Vranilac s Kalnika po plezalni poti ???

Primeri zahtevnega brezpotja (vse nad gozdno mejo):

Bivač v Kočni naravnost od Suhadolnika.
 Bricelj (2346) z Bale
 Debeli vrh: ND z Lazovskega prevala
 Grlo od Za Akom mimo Treh macesn.
 Jezerski Stog: prečenje
 Kal (2001 m) z V. vrat čez Škril
 Kalški Greben od Suhadolnika
 Kanjavac z Lazov. prev. za Debelim v.
 Konjske police (2297 m) z V žlebeh
 Kotliči čez Žmavcarje
 Kotliči z Okrešlja
 Križevnik mimo bolnice iz Roban. kota
 Krnica-bivač III
 Lanževica-Lepoč-Stador (2025)
 Mali podi čez Gamsov skret
 Matkova kopa od kmetije Perk
 Matkovo okno iz Log. čez Zabrložnico
 Mojstrovka – Travnik: prečenje
 Ogradi: prečenje
 Planjava s Sukalnika
 Planjava: ob gr. Za vratam na Movzino
 Poljske device - prečenje
 Raduha – prečenje pod SZ steno
 Stador iz Bavšice
 Stenarska vratca z bivaka na Rušju
 Svačica čez sedlo iz Podna
 Šija-Kačja pot-Kofce g.-Tegoška g.-J pobočja Košute
 Šplevta (2272 m) čez Brinovo glavo
 Ute čez Črni hriber
 Veliki Naboj – vzhodni greben
 Veliki vrh (KSA) s Praga
 Za Cmirom
 Via Dunja do bivaka Muschi
 Zagorelec (2090) s p. Bukov. čez Lu

Primeri zelo zahtevnega brezpotja (vse nad gozdno mejo):

Amfiteater od bivaka Za Akom
 Bašeljsko sedlo-Škarjev rob
 Celovška špica po grebenu C. škrbine
 Debela peč iz Krme po lovski poti
 Debeli vrh - prečenje

Debeli vrh s Hribaric
 Debelih vrh z Lazovskega prevala
 Dedno polje–Vratca–Vogli–Dedno p
 Dovški križ od bivaka II
 Frdamane police iz Krnice
 Gladki Lašt-Debeli Lašt nad Trigl. jez.
 Grap. m. Slatno in Prv. Voglom (poleti)
 Greben Palec-čez Može-Plot
 Grintovec po JV grebenu (samo poleti)
 Kaluder po S strani
 Kepa čez Kurjeke
 Kogel: prehod Gamsov skret
 Korošica čez Skok in Šraj pesek
 Križevnik iz Robanovega kota
 Krička gora iz Belske kočne
 Krička gora iz Matkovega kota
 Kukova špica z Gulc
 Kukova špica čez Črlovec in Gulce
 Kostrunovec – Mišelj v. – Mišelj konec
 Lučki Dedec po SV strani
 M. Martulj. Ponca od bivaka III
 Mala Rateška Ponca
 Matkova kopa iz Matkovega kota
 Matkovo okno iz Zabrloznice
 Mišeljski vrh: prečenje do Mišelj. Konc
 Mokrica iz Kurje doline in Kovačnico
 Morež s planine Bala
 Osojnik v Loški steni
 Palec – ND
 Planjava čez Repov kot (Srebrno s.)
 Planjavske zelenice iz Repovega kota
 Plaski Vogel s pl. V Plazeh
 Rabeljske špice ND
 Skutnik s pl. Zapotok
 Sleme-Robičje-K. na Gozdu PP
 Srebrnjak z juga
 Sr. Ponca-Strug-Vevnica - prečenje
 Sr. Rokav od bivaka II (skozi ozebničnik)
 Stador (2025 m) v Loški steni
 Staničev vrh iz Repovega kota
 Strelovec-Ute-Krofička
 Škednjovc - prečenje
 Škrbina-Krofička-Ute
 Škrnatarica čez Tičarico
 Škrnatarica-Dovški križ
 Škrnatarica z Gulc
 V. Martulj. Ponca: od bivaka I
 Veliki Pelc s pl. Bala
 Velo polje-Šmarjetna glava-Dolič
 Vernar z Bohinjskih vrat
 Viš skozi SV dever Viša
 Vrh Krnice iz Bavšice
 Vršič (1917) z Magartske planine
 Vrtača čez Malo glavo
 Zadnji Pelc iz Zadnje Trente
 Zelenjak – ND
 Zuc dal Bor (Karnijske Alpe), ND
 (d) = dostop do smeri – samo kot
 pogoj, ne tudi za vodenje

Primer zelo zahtevnega brezpotja (vse pod gozdno mejo)

Božin kuk (Velebit)

Ferate C in D (K3, K4 in K5 oz. D in MD/TD) se štejejo kot »zahtevno in zelo zahtevno brezpotje« - kategorija C (za vodenje, ne za pogoj)

Primeri ferat »C« in »D«

Cijajnik s severa leva var.
 Češka koč po ferati
 Glinščica: ferate Giordano Bruni,
 Zimske vrtnice
 Pfaffenstein, zahodni greben
 Tofana di Mezzo: v.f. Gianni Aglio
 Vevnica: Via della vita
 Vinska gora - Gonžarjeva peč
 Ravenska Kočna-Češka koč

Primeri plezalnih smeri I. in II. stopnje (kompleksna ocena - ne štejejo kot pogoj):

Brana: Bosova grapa
 Brana: J greben na Kaptansko glavo
 Brana: Šija
 Divja koza: ND (I-II)
 Dovški križ: Jugovi grapija-Gro (II)
 Dovški križ-Škrnatarica (I-II)
 Grintovec: Čez Jame
 Komptela: Grapa Jermenca
 Kotova špica: ND s Kotovega sedla
 Kukova špica, SV greben (I-II)
 Luknja peč: iz Krme čez Teme
 M. Martuljska Ponca: ND od bivaka I
 Mala Raduha: Vetrne police
 Monte Sernio: S raz (Spigolo nord, I-II)
 Mrzla gora: Hudi prask
 Ojstrica: J greben
 Peca: Gamsov žlih (I-II)
 Ribežni: desni pristop (I-II)
 Ribežni: Levi pristop (I-II)
 Storžič: Kramarjeva smer (I-II)
 Široka peč: ND iz Amfiteatra
 Tolsta Košuta – prečenje
 Tosc: z Bohinjskih vrat
 Turska gora: Tschadova
 Veliki Oltar skozi Gro (II)
 Veliki Oltar: ND od bivaka II
 Vevnica: ND s Kotovega sedla
 Zeleniške špice: Kar tako (I-II)

Primeri plezalnih smeri najmanj II. stopnje UIAA (kompleksna ocena) in najmanj III. stopnje UIAA (kompleksna ocena):

Cmir: Brojanova smer (III)
 Cmir: Aleksič-Lunder (III)
 Gradiška tura: J raz (III)
 Jalovec: Hornova smer (III)
 Kalška gora: Desna (II-III)
 Kanjavec: Debelakove smer (III)
 Luknja peč ND (II)
 Mala Mojstrovka: Severni raz (III)
 Mala Rinka: Vzhodna (III+)

Mala Tičarica: Ceklinova (II-III)
 Mali oltar: SV greben (II-III)
 Mangart: J bok, Huda steza (II)
 Mangart: SZ greben (II)
 Nad Šitom glava: SV greben (II-III)
 Planja: Grapa utrjenega stolpa (III)
 Planjava: SZ greben (II)
 Planjava: Y (II-III)
 Razor: Klateneggerjeva smer (II-III)
 Razor: s Stenarskih vrat (II)
 Rjavina: Pristop z J (II)
 Rjavina: Rjavine grede (II)
 Rušica: ND iz Pod Srcem (II-III)
 Siljica: J stena (II)
 Stenar: Jugova smer (II)
 Spodnji rokav: JV greben (III)
 Široka peč: Čop-Frelj-Potočnik (II-III)
 Škratica: Škratiške grede (III)
 Štruca: Igljč-Verbic (III+)
 Travnik-Mojstrovke: Gamsove riže (II)
 Triglav: Slovenska smer (II)
 Veliki Oltar: Grapa (II)
 V. Pelc: SZ greben (iz Škrbine)
 Veliki vrh po Sestopni grapi
 Visoka Bela špica: ND (II)
 Visoki Rokav: ND od bivaka II (II)
 Zeleniške špice: Berčič-Golob (III)
 Zeleniške špice – prečenje (II)

Ferate E, F in G (K6 oz. ED) se štejejo kot plezalne smeri – kategorija F (za vodenje, ne za pogoj)

Primeri ferat »E« in »F«

Turška glava (Božičev vrh, Želez. K.)

SNEG - HOJA

Primeri lahkih snežnih tur:

Boč iz Poljčan čez Babo
 Bogatin s Komne (po J strani)
 Cima Avostanis (2193 m, Blaustein) s
 Plockenhaus
 Debela peč z Lipance čez Okroglegž
 Kal Komne
 Kamniško sedlo iz Kamniške Bistrice
 Komna od Savice
 Konj z Dola
 Kredarica iz Krme
 Km s pl. Kuhinja
 Kum iz Trbovelj
 Lanževica s Komne
 Lučki Dedec s Korošice z juga
 Nahavšek s Komne
 Menina iz Gornjega grada
 Monte Floriz (2184 m) od Rif. Tolazzi
 Monte Paularo iz Paluzze
 Mrežce s Pokljuke čez Lipanco
 Nad Šitom glava z Vršiča
 Peca od doma na Peci
 Pic Cjadin s Tolazzija
 Raduha od koč na Loki
 Rzenik skozi Dolski graben in Dol
 Stol mimo Finžgarjeve skale
 Stol z Vajneža po grebenu

Tolminski Kuk s Tolminskih raven
Vajnež od Valvasorjevega doma: nad
Potoško pl. in čez pl. Belščico
Zirbitzkogel

Primeri zahtevnih snežnih tur:

Boč iz Poljčan mimo Balunjače
Creta di Timau (2217 m, Hocheck)
Golca (Olševa) od Sv. Duha
Kamniiti lovec z Višarj
Kokrsko sedlo mimo Taške
Korošica čez Skok in Šraj pesek
Korošica čez Presedljaj (po poti)
Korošica mimo "Nojnarštanta"
Koroška Rinka iz Konca (č. Žmavcarje)
Križ iz Vrat mimo Bivaka IV
Lučki Dedec s Korošice s severa
M. in V. Kladivo s Kofce gore
Plaski vršac iz Vrsnika
Polinik (2331 m) od Plockenhaus
Raduha z Grohata čez Durce
Robekov dom z Zelenice
Slemenova špica iz Tamarja
Stol skozi knico v Kožnah
Škarje s Klemenče jame
Vajnež iz Medvedjega dola
Vrh Korena s Krvavca čez Dolgo njivo
Zadnja Mojstrovka z Vršiča
Zavetišče pod Špičkom z Vršiča
Zirbitzkogel po SV grebenu (ne poti)

Primeri zelo zahtevnih snežnih tur:

Begunjska Vrtača s S (Šentanski plaz)
Kranjska Rinka z Malih podov (A)
Ledinski vrh čez Žrelo
Lipanski vrh z Lipance čez Mrežce
Mali podi – Kranjska Rinka (A)
Monte Coglians od povsod (lahko tudi
alpinistični vzpon)
Monte Cavallo (Konjski špi) po ferati
Contin
Ojstrica s Korošice (A)
Palec z Zelenice (A)
Storžič s Kališča (A)
Turska gora z Okrešlja (A)
Vrh Korena z V. Zvha čez Ježa
Vrh nad peski čez Batognico

Primeri lahkih kopnih tur, ki v snegu lahko postanejo zahtevne ali zelo zahtevne:

Bandijerna (2409 m), Durmitor (A)
Begunjska s Prevala
Grintovec s Kokr. sed. čez Sp. jame (A)
Stol od Valvasor. d. čez Prižnico (A)
Kanjski preval iz Bavšice čez Kanjo
Kotovo sedlo iz Tamarja
Križ od bivaka IV čez Bovška vratca
Krn iz Lepene
Krn s pl. Kuhinja
Raduha z Grohota
Rombon iz Bovca
Rombon iz Kluž

V. planina s Stahovice (sp. pot čez
Pasje peči)
Veliki vrh s pl. Podvežak
Veliki vrh s Kofc
Vrtača z Zelenice
Grohat-Durce-Raduha

Primeri tur, ki lahko postanejo alpinistični vzpon:

Dolgi hrbet s Kokrskega sedla
Jalovec iz Tamarja
Konj s Presedljaja
Kredarica po Tominškovi poti
Mojstrovka po Hanzovi poti
Ojstrica po Kopinškovi poti
Prisojnik po Kopiščarjevi poti
Triglav s Kredarice
Triglav s Planike

Primer alpinistične ture:

Kokrsko sedlo – Veliki podi – grapa
med Mal. Grintovc. in Grintovcem

SNEG - SMUČANJE

Primeri lahkih turnih smukov:

Cima Bella – dolina Ugovice
Debela peč - Lipanca
Dovška Baba – Dovje
Komna – Triglavsko jezero
Konjščica (monte Sagan)-Ukve
Kotovo sedlo – Tamar
Kranjska reber – Črnivec
Kriška stena-Krnica
Lanževica – Komna
Lepi vršič-Ukve
Luknja – Vrata
Mangarsko sedlo-Travnik
M. Zoncolan – ob robu smučišča
Porezen – Petrovo Brdo
Porezen-Davča
Pršivec-Vogar-St. Fužina
Raduha-Koča na Loki
Rodica-Šija
Slavnik – Herpelje
Smrekovec – Koča na Loki
Snežnik – Sviščaki
Šija: skozi Suho v Ribčev laz
Velika planina – Volovljek
Viševnik – Rudno polje
Vivodnik -Biba -Okrog
Vošca – Kranjska gora
Zabreška planina – Završnica

Primeri zahtevnih turnih smukov:

Bogatin-Komna
Cima Avostasis (Blaustein)
Čez Plazje- Belopeška jezera
Debeli vrh – Planina v Lazu
Kal – Koča pod Bogatinom
Kanjavec – Triglavsko jezero
Kredarica-Krnica
Krn-Krnsko jezero

Krn-pl. Kuhinja
Lepi vršič- spust po Z pobočju
Mahavšček – Koča pod Bogatinom
Mala Mojstrovka – Vršič
Mala Rinka – Konec
Mangart. s.-Mesnovka-Mang. Planina
Mangartsko sedlo -čez Travnik
Nad Šitom glava – Vršič
Peca – Topla
Planjava – Korošica
Podrta gora-Govnjač-koča pod Bogat.
Raduha: čez Durce - Bukovnik
Savinjsko sedlo – Okrešelj
Sedlo Bela peč-bivak Marussich-sedlo
Snežnik-skozi g. na c. v Leskovo dol
Škrbina pod Prestrelj. (2292)-Krnica
Škrbina Vrh strmali-Pecol-V žlebeh
Tičarica – pl. Blato
Tolminski kik-Komna
Velika Dnina-Krnica
Viševnik-Jezerca
Vogel-Konjsko sedlo-Komna
Vogel-Zadnji Vogel
Vršič-k. Gillberti
Vršič – Sleme - Tamar

Primeri zelo zahtevnih turnih smukov:

Batognica-Lepena
Begunjska: Smokuški plaz
Begunjska: Šentanski plaz
Goriški rob-Ravni dol- vas na Skali
Grintovec – Kamniška Bistrica
Grlo – Za Akom – Martuljek
Hribarice – Mišeljka dolina Velo polje
Jalovčev ozebnik
Jezersko sedlo – Jezersko
Kališki greben-Žagana peč
Kepa – Belca
Križ - Vrata
Ledinski vrh-Vodine-Ravenska Kočna
Mala Rinka: Turski žleb
Montaž Škrbina – Špranja – Zajezera
Tolminski Kuk – Komna
Koroška Rinka – Konec
Podrta gora – Komna
Skozi Kot v Radovno
Stol- Valvasorjev dom
Velika Mojstrovka – Vršič
Vrtača – Zelenica
Zelenica-Palec-Vrtača
Zelenica-Palec-Vrtača